

2. velikonočna nedelja C

*Ne boj se! Jaz sem Prvi in Zadnji in Živi.
Bil sem mrtev, a glej, živim na veke vekov.
(Raz 1,17.18)*

Prvo berilo

Apostolska dela 5,12-16

Po rokah apostolov se je dogajalo veliko znamenj in čudežev med ljudmi; in vsi so se enodušno zbirali v Salomonovem stebrišču. Od drugih se jim nihče ni upal pridružiti, ljudstvo pa jih je zelo cenilo. Vse bolj je rastlo število mož in žená, ki so verovali v Gospoda. In tako so prinašali bolnike na ceste ter jih polagali na ležišča in nosila, da bi se, kadar je šel Peter mimo, vsaj njegova senca dotaknila koga izmed njih. Tudi iz krajev v okolici Jeruzalema so prihajali ljudje in prinašali bolnike in takšne, ki so jih mučili nečisti duhovi; in vsi so bili ozdravljeni.

Drugo berilo

Razodetje 1,9-13.17-19

Jaz, Janez, vaš brat in z vami soudeleženi pri stiski, kraljestvu in stanovitnosti v Jezusu, sem bil zaradi Božje besede in zaradi Jezusovega pričevanja na otoku, ki se imenuje Pátmos. Na Gospodov dan me je prevzel Duh in za seboj sem zaslišal močan glas kakor glas trobente. Rekel mi je: "Zapiši, kar vidiš, v knjigo in pošlji sedmim Cerkvam: v Éfez, v Smírno, v Pêrgamon, v Tiatíro, v Sárde, v Filadélfijo in Laodikêjo!" Obrnil sem se, da bi videl, čigav glas je govoril z menoj. Ko sem se obrnil, sem zagledal sedem zlatih svečnikov in sredi med svečniki nekoga, ki je bil podoben Sinu človekovemu. Oblečen je bil v haljo do tal in prevezan čez prsi z zlatim pasom. Ko sem ga zagledal, sem se zgrudil k njegovim nogam kakor mrtev. On pa je položil name desnico in rekel: "Ne boj se! Jaz sem Prvi in Zadnji in Živi. Bil sem mrtev, a glej, živim na veke vekov in imam ključne smrti in podzemlja. Zapiši torej, kar si videl, kar je in kar se bo zgodilo poslej!"

Evangelij

Janez 20,19-31

Pod noč tistega dne, prvega v tednu, ko so bila vrata tam, kjer so se učenci zadrževali, iz strahu pred Judi zaklenjena, je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: "Mir vam bodi!" In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se

razveselili, ko so videli Gospoda. Tedaj jim je Jezus spet rekel: "Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam." In ko je to izrekel, je dihnil vanje in jim dejal: "Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani."

Tomaža, enega izmed dvanajstérih, ki se je imenoval Dvojček, pa ni bilo med njimi, ko je prišel Jezus. Drugi učenci so mu torej pripovedovali: "Gospoda smo videli." On pa jim je rekel: "Če ne vidim na njegovih rokah rane od žebļjev in ne vtaknem prsta v rane od žebļjev in ne položim roke v njegovo stran, nikakor ne bom veroval."

Čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri in Tomaž z njimi. Jezus je prišel pri zaprtih vratih, stopil mednje in jim rekel: "Mir vam bodi!" Potem je rekel Tomažu: "Polôži svoj prst sèm in poglej moje roke! Daj svojo roko in jo polôži v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren." Tomaž mu je odgovóril in rekel: "Moj Gospod in moj Bog!" Jezus mu je rekel: "Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa verujejo!"

Jezus je vpričo svojih učencev stóril še veliko drugih znamenj, ki niso zapisana v tej knjigi; ta pa so zapisana, da bi vi verovali, da je Jezus Mesija, Božji Sin, in da bi s tem, da vérujete, imeli življenje v njegovem imenu.

V razmislek

Potrebujemo dovolj prostora in časa, da praznujemo darilo življenja. Potem ko je cerkev 40 dni premišljevala o pasijonu in o trpljenju, predvidi 50 dni do Binkošti, ko praznujemo velik praznik veselja, ki se razkriva v mnogih vidikih, kot je bilo opevano v dnevih vstajenja. V teh 50 dnevih se ponovno prikaže poseben pomen Velikonočnega tedna. V stari cerkveni tradiciji so novokrščeni, ki so bili krščeni na velikonočno vigilijo, na ta dan slavnostno praznovali zaključek njihove "hebdomada in albis" – zaključek tedna v belih oblačilih, tistega tedna, v katerem so bili dnevno udeleženi pri evharistični daritvi v svojih krstnih oblekah. Še danes se v spomin na to, ta nedelja imenuje bela nedelja.

Osem dni po Vstajenskem dnevu se ponovno zgodi srečanje Vstalega s svojimi učenci. In nejeverni Tomaž je tokrat z njimi. Kako dobro, da je Tomaž! Tomaž je pomembna stran vsakega izmed nas. To je tista stran, ki išče in sprašuje, ki je kritična in skeptična, ki pretehta za in proti, ki dvomi in ima malo zaupanja, ki ima pogum, da reče: "Ne verjamem". To je tista stran, ki hrepeni po pravi, globoki izkušnji nove, neverjetne resničnosti, ki želi, da se je le-ta dotakne v duši. Nejeverni Tomaž je tisti, ki kljub svojemu dvomu hrepeni po novem in je pripravljen na novo. In ker živi svoj dvom, ga ne skriva ali taji, mu je tako podarjeno resnično srečanje.

To je darilo, ki je mišljeno za vsakega izmed nas: "Blagor tistim, ki niso videli, pa verujejo!" Tudi mi smo obdarjeni z duhom Vstalega, ki nam je, kot prispodoba vdiha, prikazan kot tisti, ki podarja življenje, ki oživlja, ki nam ljudem želi dati življenjsko priložnost, da lahko ponovno zadihamo! Velika noč ni pobožen spomin na pretekeli dogodek, ki ni preverljiv. Izkušnja vstajenja ima prav tako močan vpliv na naš čas in na naše povsem osebno življenje. Nepričakovano in presenetljivo, tako v velikem kot v malem, vsakdanjem in preprostem, lahko Vstali premaga zaprta vrata. Vstajenje se želi zgoditi tu in danes vsak dan znova. "Moj Gospod in moj Bog!", v vseh stvareh in trenutkih mojega življenja. Povabilo k posebni pozornosti v tem 50-dnevnem času veselja!